

O Camiño dos Soños

No corazón da fraga, onde a lúa brila clara,
atopo o camiño dos soños, onde o alma nunca para.
As árbores murmuran segredos do pasado,
e o vento leva os pensamentos, sen deixar rastro.

Os ríos cantan melodías de lembranza,
mentres as estrelas pintan versos na esperanza.
No ceo azul de Galicia, os soños cobran vida,
e nas ondas do mar, a miña alma se desliza.

Camino polas corredoiras, sentindo a terra nai,
o ar cheira a eucalipto, a toxo e a fiúncho do val.
Os montes verdes gardan historias sen contar,
e cada paso dado é un anhelos por amar.

A lúa plena reflicte no río de prata,
os días de outono, coa súa luz, desata.
No meu peito, Galicia, levo o teu cantar,
que me guía entre os soños, sempre a navegar.

Galicia, terra meiga, berce de mil cancións,
na túa paisaxe encontro todas as emocións.
E no camiño dos soños, de estrelas e luar,
atopo a túa esencia, sempre a me abrazar.

Candela Iglesias Basanta